

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 154/09-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. apríla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. D. H., B.; Ing. O. H., B.; Ing. I. Š., B., a P. Š., B., zastúpených advokátom JUDr. M. Š., B., vo veci namietaného porušenia bližšie neoznačených základných práv postupom „*katastrálnych orgánov*“ v konaní vedenom pod sp. zn. X-44/07, ako aj rozsudkami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23 S 228/07 z 23. januára 2008 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžo 81/08 z 11. septembra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. D. H., Ing. O. H., Ing. I. Š. a P. Š. odmieta ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. marca 2009 doručená sťažnosť Ing. D. H., B.; Ing. O. H., B.; Ing. I. Š., B., a P. Š., B. (spolu ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 20, čl. 46 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom „*katastrálnych orgánov*“ v konaní vedenom pod sp. zn. X-44/07, ako aj rozsudkami Krajského súdu

v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 23 S 228/07 z 23. januára 2008 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 8 Sžo 81/08 z 11. septembra 2008.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že návrhu sťažovateľov na vykonanie opravy zápisu v katastri nehnuteľností týkajúcej sa výmery sporných pozemkov vyhovel Správa katastra B. rozhodnutím sp. zn. X-44/07 z 25. júna 2007, ktoré bolo zmenené rozhodnutím Katastrálneho úradu v B. (ďalej len „katastrálny úrad“) sp. zn. Xo 22/07 z 1. októbra 2007 tak, že návrh sťažovateľov na vykonanie opravy bol zamietnutý.

Sťažovatelia sa následne žalobou podanou krajskému súdu domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia katastrálneho úradu, pričom rozsudkom sp. zn. 23 S 228/07 z 23. januára 2008 krajský súd žalobu sťažovateľov zamietol. O odvolaní sťažovateľov proti označenému rozsudku krajského súdu rozhodol najvyšší súd, ktorý rozsudkom sp. zn. 8 Sžo 81/08 z 11. septembra 2008 rozsudok krajského súdu potvrdil.

Sťažovatelia namietajú, že tak „katastrálne orgány“, ako aj krajský súd a najvyšší súd ich svojimi rozhodnutiami ukrátili na majetku, pretože nezjednali nápravu sťažovateľmi vytýkaného stavu nesúladných zápisov v katastri nehnuteľností.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti ďalej uviedli:

„Katastrálne orgány vytvorili právny stav, že došlo k úbytku na majetku sťažovateľov. Tým, že vykonali zmeny operátov, umožnili, aby sa vykonali zmeny v listoch vlastníctva, následkom čoho sťažovatelia prišli o časť svojho riadne nadobudnutého vlastníctva zo strany katastrálnych orgánov a vytvoril stav, že sťažovatelia sa musia svojich nárokov domáhať prostredníctvom súdu, pričom údaje v katastri svedčia v ich neprospech, čo výrazne zhoršuje ich pozíciu v spore. (...)

Sťažovatelia, ako je uvedené vyššie, správny orgán riadne a včas upozornili na porušenie ich práva vec vlastníť po riadnom zavkladovaní vlastníckeho práva, správny orgán sám konštatoval porušenie ich práva a súdy správnymi orgánmi priznané uskutočnené pochybenie v správnom konaní nielen že vo svojej rozhodovacej činnosti nevzali na zreteľ, ale svojím konaním - vyhlásenými rozsudkami, porušenie ústavného práva

vlastniť vec - ktorú riadne nadobudli, vytvorili právny stav, ktorý nie je v súlade s ústavnými garanciami, ako sú uvedené vyššie. “

Vzhľadom na uvedené sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd po prijatí ich sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo sťažovateľov podľa Ústavy Slovenskej republiky postupom katastrálnych orgánov v konaní vedenom pod sp. zn. X-44/07 zo dňa 25. júna 2007 bolo porušené.

Rozhodnutie Správy katastra B. č. j. X-44/07 a s ním súvisiace rozhodnutia Katastrálneho úradu v B., rozsudok Najvyššieho súdu SR 8 Sžo 81/2008 a s ním súvisiaci rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sa zrušujú.

Sťažovateľom sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2 600 €, ktoré im je Katastrálny úrad v B. povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Katastrálny úrad v B. je povinný uhradiť trovy konania sťažovateľom vo výške 231,8042 € na účet ich právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. “

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na

prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od „právoplatnosti rozhodnutia“, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nemožno zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to nedovoľuje.

Vzhľadom na skutočnosť, že o nároku sťažovateľov na vykonanie opravy záznamov v katastri nehnuteľností konal a rozhodol po katastrálnych orgánoch a krajskom súde v poslednom stupni najvyšší súd napadnutým rozsudkom sp. zn. 8 Sžo 81/08 z 11. septembra 2008, ktorý podľa zistenia ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 2. októbra 2008, ústavný súd uvádza, že do 26. marca 2009, keď sťažovatelia podali sťažnosť adresovanú ústavnému súde na poštovú prepravu (ústavnému súde bola doručená 30. marca 2009), nepochybne uplynula dvojmesačná lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť odmietol už po jej predbežnom prerokovaní ako podanú oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec uvedeného ústavný súd poznamenáva, že sťažnosť nespĺňa základnú náležitosť kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom požadovanú v ustanovení § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Ústavný súd už konštatoval (napr. II. ÚS 214/08, II. ÚS 65/07, II. ÚS 235/05), že podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je viazaný návrhom sťažovateľov, ktorí sú v danom prípade zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovatelia domáhajú. Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovatelia domáhajú v petite svojej sťažnosti. V danom prípade je podľa ústavného súdu nevyhnutné poznamenať, že sťažovatelia v petite sťažnosti neoznačili žiadne konkrétne namietané porušenie práv alebo slobôd (práva, ktoré sťažovatelia uvádzajú iba v texte sťažnosti mimo petitu, treba podľa názoru ústavného súdu považovať iba za súčasť ich argumentácie), preto by ich sťažnosť v prípade jej včasného podania mohla byť odmietnutá aj pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok, neprichádzalo už do úvahy rozhodovanie o zrušení napadnutých rozhodnutí, ako aj rozhodnutie o priznaní finančného zadosťučinenia a úhrady trov konania, ktoré sú podmienené vyslovením porušenia práv alebo slobôd sťažovateľov (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. apríla 2009